

БРОЙ КНИГИ* , ИЗДАДЕНИ ПРЕЗ ПЕРИОДА 1806 - 1877 ГОДИНА

Година	Загла- вия - брой	Година	Загла- вия - брой	Година	Загла- вия - брой	Година	Загла- вия - брой
1806	2	1837	3	1852	30	1867	82
1814	2	1838	1	1853	34	1868	85
1816	1	1839	4	1854	12	1869	111
1817	2	1840	3	1855	16	1870	86
1818	1	1841	5	1856	24	1871	74
1819	1	1842	9	1857	25	1872	96
1821	1	1843	15	1858	53	1873	97
1824	1	1844	18	1859	31	1874	94
1825	3	1845	11	1860	29	1875	85
1826	1	1846	12	1861	43	1876	31
1828	2	1847	16	1862	38	1877	22
1833	4	1848	10	1863	44	без оз-	
1834	3	1849	17	1864	52	начена	
1835	13	1850	22	1865	49	година	19
1836	5	1851	17	1866	59		

* По Н. Начов (1921).

Броят на книгите (табл. 1) през целия период е 1626, като за 19 книги не е установена годината на издаване. Вижда се, че има 16 години, през които не излиза нито една книга - 1807-1813, 1815, 1820, 1822, 1823, 1827, 1829-1832. Това свидетелства за трудностите на българския културен живот по това време.

Българските възрожденци са извършвали истински подвиг, за да отпечатват български книги при липса на печатници със славянски букви в Европейска Турция (едва през 1843 г. в Цариград и през 1864 г. в Русе се създават такива печатници). По тази причина почти всички книги са издавани в чужбина и съвсем малка част - на българска земя. Най-много книги са печатани в Цариград - 535 заглавия или 32.9% от всички книги, на второ място - във Виена - 319 заглавия (19.6%) и на трето - в Букурещ - 188 заглавия (11.6%). Останалите 35.9% са печатани в други 28 места, като най-малко - по 1 заглавие - в Римник, Брашов, Страсбург, Плоещ и Ню Йорк; по 2 заглавия - в Париж, Загреб и Киев; по 3 - в Кишинев, Лондон, Липиска и Гюргево, и т.н.

За половин век (между 1806 и 1855 г.) средногодишно са издавани по-малко от 6 книги. Броят на издаваните книги започва да се увеличава след 1843 г. Така от средата на миналия век (1850-1877 г.) с нарастване на борбата за просвета, за самостоятелна църква и независимост броят на изданията достига 1441 или около 50 книги средно на година.